

хода отъ 4 колони въ 2 бойни линии и съ флангово движение въ дъсно вървяла къмъ селенията Лобетинцъ и Загешоцъ. Слѣдващия отъ страна авангардъ прикривалъ, а цѣлия рѣдъ хълмове, които се протакали по тѣзи посока, и мъглата съвсѣмъ скривали това движение отъ австрийцитѣ. Къмъ пладнѣ прусската армия, която се намирала вече между Лобетинцъ и Стригвицъ, се расположила въ коса, относително бойната линия на австрийцитѣ, посока. Авантгарда подъ началството на генерала Веделя, като дошълъ до Загешоцъ, атакувалъ войските на Надашди, отблъсналь ги, истикалъ ги отъ гората Загешоцъ, отнелъ имъ артилерията, принудилъ ги да отстъпятъ задъ Блаускитѣ височини и, като продължавалъ да се движи въ дъсно, постепенно все по вече и по вече залавяль лѣвото крило на австрийцитѣ. Даунъ, като билъ испратилъ резерва на дъсното крило, принуденъ билъ, за да подкрѣпи Надашди, да употреби част отъ войските отъ 2-та линия на лѣвото крило. Но тѣзи войски, постепенно съ идвали си, били атакувани отъ прѣвъсходящитѣ сили на прусситѣ отъ фронта и даже (отъ авантгарда) отъ тила, залавяни отъ тѣхъ отъ фланговете и разбивани по части. Слѣдъ напразни усилия, австрийцитѣ били принудени да се расположатъ перпендикулярно къмъ по направлението на бойна линия, съ центра при Лейтенъ. Фридрихъ атакувалъ съ пѣхотата Лейтенъ, а съ конницата на дѣтѣ крила — австрийската конница. Слѣдъ най упоритъ и кръвопролитъ бой, послѣдната била отблъсната, а австрийската пѣхота, истикана отъ Лейтенъ, опитваласе отново да се построи и се държи задъ това селение, но, атакувана отъ фронта и фланговете отъ прусситѣ, била отново отблъсната. Тогава австрийската армия, като загубила около 6.000

души убити и ранени и 21.500 души взети въ плѣнъ, хвърлила се въ безрѣдица прѣзъ рѣчичката Вейссе-рицъ къмъ Бреславль. Само Надашди спазилъ до нѣкаждъ рѣда и доста добре прикривалъ отстъпленietо ѝ или, по добре да се каже, бѣгството ѝ. Фридрихъ, като загубилъ около 6.000 души (спорѣдъ едни по вече, а спорѣдъ други по малко), вечерта слѣдъ сражението отишълъ съ армията си до Лисса и би унищожилъ разбитата австрийска армия, но като ималъ не по вече отъ 26.000 души, крайно изнурени отъ движението отъ Неймарктъ и отъ боя при Лейтенъ, ограничилъ се съ това, че испратилъ Цитена съ 11 баталиона и 65 ескадрона да прѣслѣдва австрийцитѣ. На слѣдующия денъ той тръгналъ къмъ Бреславль. Лотарингския принцъ отстъпилъ съ останкитѣ отъ армията си къмъ Швейдницъ, като оставилъ въ Бреславль 17.000 души (въ туй число всичкитѣ болни отъ армията си) и направилъ съ това голѣма погрѣшка. Бреславль наскоро билъ принуденъ да се прѣдаде на Фридриха и находившитѣ се въ него 17.000 австрийски войски били взети въ плѣнъ. Цитенъ продължавалъ да прѣслѣдва австрийската армия, която наскоро съвсѣмъ отстъпила въ Бохемия, като оставила въ Швейдницъ гарнизонъ и като загубила, отъ времето на движението си къмъ Лейтенъ, почти половината отъ цѣлия брой на войските си (около 40.000 отъ 90.000). Слѣдъ това Лигницъ билъ тъй сѫщо взетъ отъ прусситѣ — и Силезия била освободена! Въ началото на януари 1758 година прусситѣ войски се расположили на зимни квартири покрай границите на Бохемия и Моравия, главната армия — въ Силезия, а Кейтъ — въ Саксония. Прусситѣ още прѣзъ зимата блокирали и обсадили Швейдницъ.

По мнѣнието на Наполеон I, сра-